

Spomladi.

*Že je skopnel led,
zabrstel je cvet;
nič se več ne boj!
Dedek, z nami poj!*

*Gleda ded, molči ...
Kaj se srcu zdi?
Od sveta težkó
vzeti je slovo!*

Simon Palček.

VILKO MAZI:

Lonca.

visoke police se je posmehoval novi lonec razčrepinjenemu tovarišu, ki je pohlevno čakal med nerabno šaro na smetarja.

„Ne razumem, tovariš,“ je dejal porogljivo, „kako moreš živeti tam spodaj. Ali ti ni ugajala visoka polica, ki se z nje tako lepo vidi po kuhinji?“

Komaj je širokoustnež izgovoril zadnjo besedo, odpre močan veter rahlo zaprta vrata, pa jih loputne v polico s tako silo, da teledi ošabni lonec na tla in se ubije.

„Ali ti ni ugajala visoka polica?“ vpraša zdaj hladno zaničevani lonec ubitega bahača, ki je ostal na tleh tih in osramočen za svoje ošabne besede.

